ECLI:LV:AT:2026:0316.19410180123.6.L

Lieta Nr. 19410180123, SKK-193/2026

Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2026. gada 16. martā

Senāts šādā sastāvā: senatori Māris Leja, Irīna Jansone, Sandra Kaija,

iepazinies ar apsūdzētā /Persona A/ aizstāvja zvērināta advokāta Arņa Cimbuļa kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2025. gada 2. decembra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Aizstāvis kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu daļā par apsūdzētajam noteikto sodu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā, norādot, ka tiesa: 1) nepareizi piemērojusi Krimināllikuma 46. panta otro daļu, jo nav ņēmusi vērā ziņas par viņa veselības stāvokli, proti, iegūto traumu, kuras dēļ /Persona A/ nepieciešama ārstēšana; 2) nav izvērtējusi, vai apsūdzētais, atrodoties brīvības atņemšanas vietā, netiks pakļauts tādām ciešanām, kas sasniedz necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās slieksni.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.^{1} panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Saskaņā ar šī panta trešo daļu kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka aizstāvis kasācijas sūdzībā atkārtojis apsūdzētā apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Atstājot negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot apsūdzētajam brīvības atņemšanu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un 253. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 46. pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus un Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi.

Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi lietas materiālos esošās ziņas par apsūdzētā veselības stāvokli, tajā skaitā ņēmusi vērā traumas rezultātā gūtos miesas bojājumus. Vienlaikus tiesa nav konstatējusi, ka apsūdzētajam būtu tādi veselības traucējumi, lai uzskatītu, ka, atrodoties brīvības atņemšanas

iestādē, viņš tiks pakļauts ciešanām, kas sasniedz necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās slieksni. Turklāt tiesai nav radušās šaubas, ka nepieciešamības gadījumā veselības aprūpe un medicīniskie pakalpojumi ieslodzījuma vietā tiks nodrošināti atbilstoši Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumiem Nr. 276 „Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība".

Senāts jau iepriekš ir norādījis, ka personu ar veselības problēmām ievietošana ieslodzījumā pati par sevi nerada cilvēktiesību pārkāpumu, ja vien netiek konstatēts, ka, atrodoties ieslodzījumā, apsūdzētais tiek pakļauts tādām ciešanām, kas sasniedz necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās slieksni (*Senāta 2018. gada 11. septembra lēmums lietā Nr. SKK-255/2018, ECLI:LV:AT:2018:0911.11400001716.3.L*).

Ņemot vērā minēto, Senāts atzīst, ka aizstāvja A. Cimbuļa kasācijas sūdzības argumenti ir pamatoti ar viņa subjektīvo viedokli par sodu ietekmējošo apstākļu vērtējumu, faktiski pauž neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.^{1} panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.^{1} panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

M. Leja I. Jansone S. Kaija